

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: **obec Francova Lhota**
sídlem Francova Lhota 325, 756 14 Francova Lhota

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha

za účasti: **L. T.,** narozený dne ...
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Novosadem
sídlem Smetanova 1101, 755 01 Vsetín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2018, č. j. 105/2018-120-STSP/3,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný zrušil rozhodnutí Krajského úřadu pro Zlínský kraj (dále jen „krajský úřad“) ze dne 16. 3. 2018, č. j. KÚZL-4707/2017, a zastavil řízení o žádosti obce Francova Lhota o povolení obnovy řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím Krajského úřadu pro Zlínský kraj ze dne 4. 5. 2015, č. j. KÚZL-13681/2015.
2. Dne 18. 1. 2017 byla krajskému úřadu doručena žádost obce žalobce o obnovu řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Obecního úřadu Francova Lhota ze dne 18. 9. 2014, č. j. 686/2013, sp. zn. 1084/2014, kterým byla na pozemcích p. č. X a p. č. X v katastrálním území X (všechny níže uváděné pozemky se nacházejí v katastrálním území X) v úseku od společné hranice pozemku p. č. X a X, přes pozemky p. č. X a st. p. X až na společnou hranici st. p. X a X, deklarována neveřejně přístupná účelová komunikace. Součástí žádosti o obnovu řízení byl pasport místních komunikací obce Francova Lhota z roku 1980. Žalobce v žádosti uvedl, že teprve začátkem prosince 2016 při prohlídce archivu obce našel v listinné podobě pasport místních komunikací, který byl vypracován v roce 1980. Z nalezeného pasportu vyplynulo, že komunikace, pro kterou se vedlo původní řízení, byla již v minulosti, od 3. 3. 1980, evidována jako místní komunikace. Krajský úřad oznámením ze dne 19. 6. 2017, KUZL-25503/2017, zahájil řízení o povolení obnovy řízení. Krajský úřad nařídil ve věci ústní jednání, na kterém byli vyslechnuti svědci, poté byli účastníci řízení vyzváni k podání vyjádření k podkladům rozhodnutí. Následně vydal krajský úřad rozhodnutí ze dne 16. 3. 2018, č. j. KUZL-4707/2017, kterým byla povolena obnova řízení ve věci rozhodnutí Obecního úřadu Francova Lhota ze dne 18. 9. 2014, č. j. 686/2013, sp. zn. 1084/2014, které bylo v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím krajského úřadu ze dne 4. 5. 2015, č. j. KÚZL-13681/2015.
3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že rozhodnutí krajského úřadu o obnově řízení obsahuje v odůvodnění popis výpovědí účastníků řízení z ústního jednání na krajském úřadě ze dne 11. 7. 2017 i žalobcem doručené „Vyjádření autorizovaného inženýra v oboru dopravní stavby“ ze dne 26. 10. 2017 (dále jen „vyjádření autorizovaného inženýra“). Na základě těchto podkladů pak krajský úřad žádosti žalobce o obnovu řízení vyhověl. Krajský úřad rovněž na základě výsledků a vyjádření autorizovaného inženýra dospěl k závěru, že pozemní komunikaci, pro kterou se vedlo původní řízení, byl žalobce oprávněn zařadit do kategorie místní komunikace. Svým rozhodnutím, a zejména úkony prováděnými před jeho vydáním, krajský úřad výrazně překročil svou pravomoc. Úkolem krajského úřadu bylo prověřit podklady žádosti o obnovu řízení z toho pohledu, zda mohou být důvodem uvedeným v § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), který povede k obnově řízení. Zcela nad rámec zákonného postupu však krajský úřad prováděl nová slyšení účastníků řízení, výslechy svědků a pro své rozhodnutí využil i vyjádření autorizovaného inženýra, porízené až po ukončení řízení, které mělo být obnoveno. Dále žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že ani náhodné nalezení pasportu nelze považovat za neznámou skutečnost nebo důkaz, který by existoval v době původního řízení a který žalobce nemohl v původním řízení uplatnit. Pokud vlastník místní komunikace řádně pečuje o svůj majetek a eviduje jej, pak by měl mít pasport kdykoliv k dispozici a o jeho existenci má být informován. Jestliže žalobce tento pasport nevyužil v původním řízení, pak jde tato nečinnost k jeho tíži, neboť neexistují objektivní důvody, proč by tak nemohl učinit.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.

5. Žalobce v žalobě uvádí, že je přesvědčen, že krajský úřad v průběhu řízení o obnově řízení zjistil závady ve skutkových zjištěních nebo procesní vady, které měly nebo mohly mít podstatný vliv na již pravomocné rozhodnutí. Žalobce v žádosti o obnovu řízení uvedl, že teprve počátkem prosince 2016 při prohlídce archivu obce Francova Lhota nalezl v listinné podobě pasport místních komunikací, první pasport byl vypracován v roce 1980. Z nalezeného pasportu vyplynulo, že komunikace, pro kterou se vedlo původní řízení, byla již v minulosti evidována jako místní komunikace – posuzovaný úsek pozemní komunikace je zařazen jako místní komunikace obce Francova Lhota.
6. Žalobce dodává, že pokud by byla informace vyplývající z pasportu známa již v průběhu původního řízení, výrok konečného rozhodnutí by byl opačný nebo by bylo řízení zastaveno, neboť by již neexistoval právní důvod v něm pokračovat. Žalobce je tak toho názoru, že existoval důvod pro obnovu řízení, neboť vyšla najevo skutečnost, která nebyla známa v průběhu původního řízení o určení právního vztahu na posuzované komunikaci. Žalobce je toho názoru, že případné předložení pasportu místních komunikací by mělo zásadní vliv na průběh původního řízení. Proto na dodatečně nalezený pasport místních komunikací je třeba nahlížet jako na důkaz, který měl podstatný vliv na již pravomocné rozhodnutí.
7. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů. Má za to, že žalovaný neodůvodnil přezkoumatelným způsobem své rozhodnutí – pro jaký důvod řízení dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavil, a rovněž neprokázal, proč předmětný pasport místních komunikací nepovažuje za neznámou skutečnost nebo důkaz, který by existoval v době původního řízení.
8. Závěrem žalobce namítl, že žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí neoznačil účastníky řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu, čímž porušil § 98 odst. 2 správního řádu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě setrval na svém rozhodnutí. K nalezenému pasportu žalovaný dodal, že pokud místní komunikace dle pasportu existovala ke dni 3. 3. 1980, nemusí to znamenat, že se stala majetkem žalobce, jemuž byl majetek svěřen státem na základě zákona č. 172/1991 sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný rovněž zdůraznil, že institut obnovy řízení se řadí mezi mimořádné opravné prostředky, jimiž je zákonným způsobem narušována integrita pravomocného rozhodnutí. Vzhledem k závažným důsledkům jeho použití je proto třeba pečlivě zkoumat splnění podmínek pro povolení obnovy řízení, které jsou uvedeny v § 100 odst. 1 správního řádu. Krajský úřad takovým způsobem nepostupoval, prováděl vlastní dokazování a přistoupil i k použití listiny v podobě vyjádření autorizovaného inženýra ze dne 26. 10. 2017, vyhotovené tedy několik let po ukončení správního řízení, což je v rozporu zejména s § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
10. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

11. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného jakož i předcházející

rozhodnutí. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

12. Předně se soud zabýval žalobní námitkou o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Bylo by totiž předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, pokud by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Napadené rozhodnutí je dle soudu srozumitelné, strukturované a dostatečně odůvodněné. Žalovaný reagoval na všechny podstatné aspekty projednávané věci. Také výroky napadeného rozhodnutí obsahují veškeré podstatné náležitosti. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné, a to ať už z důvodu nesrozumitelnosti nebo pro nedostatek důvodů.
13. Předmětem sporu mezi stranami je otázka, zda byly naplněny podmínky dle § 100 správního řádu pro obnovení řízení.
14. Dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu „[ř]ízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.“
15. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že důvodem k obnově řízení je situace, kdy vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník nemohl v původním řízení uplatnit bez vlastního zavinění, neboť je neznal či mu k jejich uplatnění bránila relevantní překážka (srov. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. § 100 [Obnova řízení]. In: Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. 6. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2019, s. 614.). Nikoliv každá neznámá skutečnost existující v době původního řízení, která vyšla najevo po jeho skončení, automaticky znamená povolení obnovy řízení.
16. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce zdůvodnil svou žádost o obnovu řízení tím, že teprve v prosinci roku 2016 nalezl v archivu obce Francova Lhota pasport místních komunikací ze dne 3. 3. 1980, dle něž je komunikace, pro kterou bylo vedeno původní řízení, zařazena mezi místní komunikace. Žalobce má za to, že jde o skutečnost, která existovala v době původního řízení a může odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Spornou je tedy jednak otázka, zda mohl žalobce tuto skutečnost uplatnit již v původním řízení, přesněji, zda ji nemohl v původním řízení uplatnit bez vlastního zavinění, neboť ji neznal či mu k uplatnění bránila relevantní překážka. Dále je pak sporná také otázka, zda mohl tento nalezený pasport místních komunikací odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního sporu.
17. Ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (ke dni vydání rozhodnutí Obecního úřadu Francova Lhota ze dne 18. 9. 2014, č. j. 686/2013, sp. zn. 1084/2014; dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) praví, že „[v]lastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vede evidenci jím vlastněných pozemních komunikací.“. Dále § 9 odst. 6 zákona o pozemních komunikacích odkazuje na prováděcí předpis, konkrétně na vyhlášku č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (dále jen „vyhláška“), který stanoví, obsah, rozsah, formu a způsob vedení evidence dálnic, silnic a místních komunikací. Dle § 5 odst. 1 vyhlášky je „[z]ákladní evidencí komunikací pasport, který vedou jejich správci.“. Dále dle § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích je vlastník místní komunikace povinen vykonávat její správu.

18. Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že pokud by pozemní komunikace, která byla předmětem předchozího řízení byla místní komunikací, a byla by tak ve vlastnictví žalobce, je to právě žalobce, kdo má povinnost vést její evidenci ve formě pasportu. V takovém případě nelze mít za to, že žalobce nemohl tento pasport uplatnit v předchozím řízení bez vlastního zavinění. Relevantní překážku, která by žalobci v uplatnění předmětného pasportu bránila, žalobce netvrdil. Nemohla tak být naplněna podmínka § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu k obnově řízení.
19. V otázce, zda mohl nalezený pasport odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního sporu, soud přisvědčil žalovanému, že pasport ze dne 3. 3. 1980 bez dalšího neprokazuje zařazení pozemní komunikace v době vedeného sporu. Touto otázkou se však krajský úřad zabýval jen okrajově, když uvedl, že na základě nalezeného pasportu se může s největší pravděpodobností jednat o místní komunikaci. Krajský úřad tak připustil potenciální vliv zjištěné skutečnosti na řešení otázky, jež byla předmětem původního řízení, avšak bez bližšího posouzení. Zkoumání vlivu nalezeného pasportu na řešení původně posuzované otázky je však bezpředmětné vzhledem k tomu, že nebyl uplatněn bez vlastního zavinění žalobce.
20. Nadto ze správního spisu vyplynulo, že krajský úřad odůvodnil své rozhodnutí o povolení obnovy řízení nejen tím, že vyšla najevo nová skutečnost, která zde existovala již v době původního řízení, ale rovněž výpověďmi účastníků řízení, výsledkem svědků, které sám provedl, a důkazem, který byl žalobcem pořízen až po skončení původního řízení (vyjádření autorizovaného inženýra v oboru dopravní stavby ze dne 26. 10. 2017). Soud se proto ztotožnil s tvrzením žalovaného, že krajský úřad při řízení o obnově postupoval v rozporu s právními předpisy. Krajský úřad měl dle § 100 odst. 2 *in fine* rozhodnout pouze o obnově řízení – toto rozhodnutí představuje první fázi obnovy řízení (*iudicium rescindens*), tedy posouzení, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení. Prováděním dokazování tak krajský úřad zasáhl do druhé fáze obnovy řízení, která představuje již obnovené řízení a opětovné rozhodování ve věci (*iudicium rescissorium*). Dle § 102 odst. 1 správního řádu by však byl k novému posouzení věci příslušný správní orgán, který rozhodoval v prvním stupni – Obecní úřad Francova Lhota.
21. K výše uvedenému pak soud dodává, že i z judikatury správních soudů plyne, že „v řízení o žádosti o obnovu řízení je nutné posoudit, zda účastník řízení, který žádost podal, poukazuje na skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, ale v době původního řízení mu nebyly známy a proto je účastník řízení nemohl v původním řízení uplatnit. Posuzování jiných otázek v rámci řízení o žádosti o obnovu řízení nepřichází v úvahu.“ (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2015, č. j. 11 A 285/2011-34, dostupný na www.nssoud.cz) Právě z tohoto hlediska rozhodnutí žalovaného, na rozdíl od rozhodnutí krajského úřadu, ob stojí.
22. K námitce porušení § 98 odst. 2 správního řádu soud dodává, že žalobce měl nejspíše na mysli porušení § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého se „[v]e výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.“. Žalovaný ve výroku napadeného

rozhodnutí označil žalobce, jakožto žadatele – účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu, a to názvem i sídlem, k porušení § 68 odst. 2 správního řádu žalovaným proto nedošlo.

V. Závěr a náklady řízení

23. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. listopadu 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu